Ч. 48. Пятниця 13 марта (29 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Санация краевих фінансів. — Справи угорскі. — Подорож короля Альфонса іспаньского до Барцельони.

Войскова комісия палати послів зібрала ся вчера вечером на наради над внесенем в справі підмог для родин резервістів, покликаних на войскові вправи. Мінїстер скарбу др. Коритовский заявив, що правительство стоїть супротив тої справи симпатично і виготовило вже дотичний проект закона, котрий есть тепер предметом переговорів між інтересованими мінїстерствами. Той проект буде внесений вскорі по скликаню парляменту. Супротив тої заяви мінїстра відложено наради над тою справою.— Konserv. Korresp. доносить в доповненю до оногдашної конференциї п. президента мінїстрів бар. Бека з провідниками парляментарних сторонництв, що бар. Бек порушив конечність полагодженя буджету в комісиї разом з розділами „школа“ і „судівництво“ ще перед скликанем соймів. Як доносять, правительство признаєть справедливість домаганя университету ческого і нїмецкого на Мораві і в Чехії, але не буде вязати ся нї що до часу переведеня жадань нї що до місця.

В дальшім ході нарад анкети в справі санациї краевих фінансів застерігли ся оба члени краевого Видїлу Дол. Австриї др. Патай і Бельоглявек против якогонебудь обмеженя краевої автономії. Крім того домагав ся др. Патай на цїли санациї краевих фінансів загальної дотациї, яку однако не можна би брати з тих безпосередних податків, з яких держава побирає свої доходи вже тепер. Пос. Бельоглявек згоджує ся на те, щоби шкільні тягарі обняла держава, але в цїлости, инакше держава вплинала би на школи значнїйше, як виносила би її дотация. По надраднику Керблєрі з Австриї гор., який заявив ся за розділом дотаций після цифри податків безпосередних при увзглядненю числа населеня і видатків деяких галузий адмінїстрациї а то на школи, краеву культуру і санїтарні справи — забрав слово правит. сов. Брокгавзен з Відня та підчеркнув необхідність iunctim між реформою фінансів а реформою адмінїстрациї, єму вже давно признано за наглу. Унормоване фінансової квестиї без реформи адмінїстрациї було би рівнозначним з унеможливленем тої реформи. Бесідник заявляє ся також против придїлюваня цїлих податків а також против загальних дотаций. Він вказує на лихо, яке вийшло би з дотациї для поодиноких галузий адмінїстрациї, та зауважує, що єдино оправданим було би те, щоби держава обняла народні школи. З сими виводами полемізували др. Патай і Бельоглявек, доказуючи, що держава має обовязок сотворити для краю нові жерела доходів.

Член галицкого краевого видїлу др. Яль представив після того зростаючі фінансові потреби Галичини, які останними часами довели до зросту біжучих довгів. На довги ті нема покритя в ожидаємих збільшених доходах з нового пропінацийного закона. Бесідник заявляє, що єдиними способами, які довели би до санациї, можуть бути: розділ самостійних краевих додатків а то загального додатку до державних належитостий при переношуваню належитостий та від еквівалентових належитостий а також переказуване підвисшених державних доходів на ту цїль а особливо податку від горівки і тютюневого монополю. Таке переказуване повинно відбувати ся тілько після висоти консумциї, краї одержували би — значить ся — як раз те, що самі платять. Крім того треба, щоби держава переняла на себе видатки, які поносять тепер краї на державні цїли, як кватирунок войска, оплата жандармериї і т. д. В квестиях, які треба мати на оці задля уможливленя фінансової ситуациї, може бесідник дати тілько теоретичну відповідь.

---

6)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнїйшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Партерові ґімнастики і еквілїбристи.

Під партеровими ґімнастиками розуміємо звичайно спілку кількох осіб всїлякого віку, котрі виступають яко одна ґрупа артистів і при звуках скочної музики являють ся на сценї та показують свої штуки ґімнастичні. В давнїйших часах виступали яко партерові ґімнастики звичайно лиш мужчини: тепер беруть участь також женщини. Розуміє ся, що до продукциї ґімнастичних належить не лиш сама штука ґімнастична, але також і хороша будова тїла. Продукциї партерових ґімнастиків відбувають ся звичайно в слїдуючий спосіб:

Звичайно наймолодший хлопець зачинає

Насамперед зачинає музика грати якогось жвавого ґальопа а в слїд за тим вибігає зпоза куліс цїла родина, зложена з пять або й сім осіб: попереду любенькі дїти, маленьке, більше і ще більше, найстарший син і найстарша донька, красавиця як рідко, а відтак матїр і батько, обоє так само хороші і любі як їх дїти. Всї они поубирані в трікоти, вибігають аж на сам перед сцени, витають тут публику легоньким поклоном, посилають їй кінцями пальцїв поцїлунки і вертають в глубину сцени, де знаходить ся запас стирок посипаних крейдою і де так само намащені крейдою дошки помоста. Тут намащують они собі чим скорше тим материялом руки і ноги, щоби їм тим лекше удавали ся їх вправи, і розпочинають ся продукциї.

Звичайно наймолодший хлопець зачинає перекицкати ся так, що перевернувши ся кілька разів, паде на самім переді на рівні ноги і розклонює ся публицї та посилає їй поцїлунки, що має для неї бути знаком, щоби й она єго за єго штуку нагородила оплесками. В слїд за тим виступає й другий брат артиста та оба зачинають тепер рівночасно перекицкати ся, один з одного, другий з другого кінця сцени, а роблять то так жваво, що ледви лиш видко, як они перевертають ся у воздусї; колиж добіжать до кінця, падуть рівночасно на ноги і знов розклонюють ся публицї.

Тепер наступає инша продукция; оба малі артисти, помастивши собі руки крейдою, стають дуба, підносять ноги просто до гори і ідуть на руках один напротив другого. Відтак виступає їх батько; ловить наймолодшого сина за ноги, підкидає ним в гору а той перекицнувшись у воздусї, паде на землю на рівні ноги. То робить батько й з другим сином. Тепер лягає він на землю, знимає ноги і руки до гори, ставить собі одного сина зручно на ноги, підкидає єго до гори а той перекицнувшись у воздусї, спадає батькови на руки. Ледви що батько єго зловив, як вже й знов підкинув ним та ловить на ноги і т. д. кілька разів.

Рівночасно мати з доньками — бо такий вже звичай у артистів, що сини належать до батька а доньки до матери — показує подібні штуки. Висадивши собі на плечі свою найстаршу красавичку, підкидає нею мов пилкою в гору в той спосіб, що насамперед трошки присяде а відтак підкине так собою в гору, що внаслїдок того донька підлїтає в гору. В тій хвили, коли матїр підкинула доньку, обкручує ся сама в один бік, підчас коли донька робить то само в другий бік і спадає знов матері на плечі. При тій штуцї мусять обі дуже добре уважати на то, щоби не висунули ся одна поза другу а коли би то стало ся, то матїр ловить у воздусї спадаючу доньку зовсїм так, як би то не була неудача, лиш свого рода якась продукция.

Наконець сполучає ся цїла родина; батько розперши ноги, бере на плечі жінку, котра зручно на него вискакує, рівночасно з одного боку причїпає ся син, з другого донька а по батькови і матери вилазять двоє других дїтий, наконець ще й пяте на сам вершок і так творять одну величезну піраміду. Все то діє ся в одну мить і тревае коротко, бо одному чоловікови трудно би було удержати на собі тілько людий, а однак робить ся то так зручно і з такою зручностию, що публика вдоволена нагороджає артистів грімкими оплесками. На тім кінчить ся продукция.

Звідки беруть ся ті артисти і хто їх виучує тої штуки? То артисти, так сказати би,

Коли би дотациї мали бути увзглядненї, то основою в тій справі могли би послужити не безпосередні податки, але число населеня як найлїпший вислів запотребованя. — Директор гал. „Краєвого банку“, проф. Й. Мілєвский запримітив, що при розширюваню публичної дїяльности санация через заощаджуваня які небудь єсть неможлива. Єсть необхідною річию доповненє недостаточної системи краєвих податків, яка єсть неоправдана також зі становища справедливого роздїлу податків. Задля доповненя сеї системи треба анальоґічно до державних податків завести податки краєві з виїмком тих, які відносять ся до найбільше необхідних засобів поживи, отже акцизия і консумцийних податків. Переказуванє поодиноких податків в цїлости довело до того, що система податкова розвинула би ся односторонно і неодноцїльно. Як перший крок санациї краєв. фінансів акцептує бесїдник роздїл доходів з підвисшеного податку від горівки після висоти консумциї. Держава мусить отворити краям тим більше жерело доходів, що з мотивів державних і політичних полишають они особисто-доходовий податок вільним від додатків. — Експерт др. Ренер вказує на те, що як раз ті круги, які поносять головний тягар більших податків посередних, не суть відповідно репрезентовані в соймах через нерівне виборче право. Подвійна адмінїстрация, державна і автономічна, та ріжні адмінїстрациї національні в тих самих краях, суть річию неекономічною. Відповідною територию самодїльної адмінїстрациї були би округи, що територияльно могли би рівнати ся краям, а з другого боку могли би бути з'орґанїзовані національно. Яка небудь санация без подрібної реорґанїзациї державної і автономічної адмінїстрациї — не має нїякої цїли. Відтак промовляли ще посли Штайнер, Штайнвендер, Лєміш та член краєв. Вид. Вакернель.

З санациєю краєвих фінансів комбінує ся також звязь з санациєю фінансів міских. На нарадах делеґатів міских, що відбувають ся тепер у Відни в формі сталого виділу з'їзду міст по обговореню ріжних причин, які довели до сумного стану міских фінансів та по дебатї над проектами, які сему недомаганю могли би зарадити, поставив референт, член віденьского маґістрату, Граба, внесенє, щоби фінансові потреби міст заспокоїти шляхом посередним: через санацию краєвих фінансів в такій формі, щоби краї не мусїли надмірно анґажувати податкової сили населеня; через переказанє громадам державних податків реальних; через знесенє увільненя від додатків податку рентового і особисто-доходового; через накладанє громадских податків на приватні підприємства державні а також через признанє податкових пільг для приватних підприємств громад.

Передвчерашна заява мінїстра війни і справ заграничних в комісиї войсковій австрийскої делеґациї викликала бурю протестів в прасї партиї независимости. Урядовий орґан сторонництва „Будапешт“ каже, що спільне правительство ясно і без застережень стануло на становищи австрийскої делеґациї, отже тим самим в суперечности з угорскою делеґациєю. Партия независимости прийме ся борби, яку їй накинено. В політичних кругах оповідали вчера, що п. зв. войскову угоду можна уважати розбитою. Именно після умови заключеної з коаліциєю, угорскі справи войскові мають бути поки що відложені і передані до полагодженя палатї, вибраній на підставі загального права виборчого. В кругах партиї независимости єсть плян сотворити свого рода iunctim між справою офіцирскої платнї і войсковими справами т. зн. не ухвалювати підвисшеня платнї до того часу, доки адмінїстрация войскова не зложить заяви, що готова розпочати перегозори в справах войскових з теперішною палатою.

Іспаньский король Альфонс XIII. вибрав ся до міста Барцельони, аби там повитати перебуваючу в тім місті австрийску ескадру. Барцельона єсть осїдком іспаньских анархістів і всїх инших революционїстів, тому широкі круги королївских прихильників були противні тій подорожи і робили докори мінїстрови президентови за то, що дорадив королеви подорож. — Як доносять з Барцельони, іспаньске правительство зарядило незвичайні средства осторожности з приводу тої подорожи. Всї підозрілі особи замкнено у вязницях або задержано на час побуту короля дома. Позаяк фабрики працювали і робітники були там заняті, обсадила поліция всї виходи з фабрик. Вздовж домів в тих улицях, котрими переїздив король, уставлено поліцийних урядників, однако їх число не було достаточне і тому ужито також урядників цивільних; кождий бальконкожда площа повна була тайних аґентів. В'їзд короля відбув ся з великим торжеством. Король в кариті, окружений ґвардиєю, жандармами і вояками поліцийними, удав ся до церкви. Королева, що полишила ся в Мадридї, одержувала цїлий день телефонічні вісти з ходу торжеств. В полудне король в товаристві мінїстрів від'їдав австрийску ескадру в порті. Вечером від'їхав до Мадрида.

з діда прадіда. Батько й мати маленькими дїтьми зросли і виховали ся при цирках, де їх вивчено з малку всїляких штук; они пізнали ся й пібрали ся в сьвітї артистичнім та й виховали в нїм своїх дїтий, а тепер цїла родина жиє з тої штуки. Поза сценою може она й не вигляда́є така красна і весела, як на сценї, але що кому до того? Перед сьвітом треба грати комедию, а артист то мусить і вміє.

З ґімнастиками вяжуть ся тїсно т. зв. еквілїбристи, т. є. артисти, котрих штука опирає ся головно на удержаню рівноваги. (Латиньска слово aequilibrium значить „рівновага“ а від того пішла назва еквілїбрист). Еквілїбристи то також в своїм родї ґімнастики, котрі уміють удержати своє тїло в рівновазї в найнеприроднїйших позициях. Артист того рода стає н. пр. на велику кулю і обертаючи єї рівночасно ногами, уміє на нїй удержати ся. Таку саму штуку показує він на бочцї. Великими майстрами в сїй штуцї суть Японцї. Один Японець держить високу драбину, від котрої на горішнім кінци іде скісно друга а другий лїзе по нїй в гору. Щоби того рода прилад з чоловіком удержати, треба уміти незвичайно зручно кождої хвилї удержати рівновагу, бо точка тяготи зміняє ся тут з кождою хвилею. Японець уставляє собі дві купки клецків на столї так, що на кождій купцї буде по 6 до 10 клецків. Спершись руками на обох купках підносить ся ногами в гору так, що стає зовсїм дуба. Вже то само велика штука. Але за хвильку викидає він з під одної руки один клецик, через що нарушує незвичайно свою первістну рівновагу. За хвильку викидає клецик з під другої руки і так вирівнує ся знову. В той спосіб викине він остаточно всї клецики з під рук і злїзе на руках з підвисшеня на землю так само як і на руках вилїз.

Найновійшою штукою еквілїбристики, котра свого часу цїлий Париж одушевляла, єсть слїдуюча: Молода, хороша співачка, взявши ґазету до руки, сїдала на крісло і нїби читала. До неї приступав артист, підносив єї поволи разом з кріслом в гору і по довшій хвили так єї остаточно разом з кріслом підкинув легонько в гору, що міг покласти крісло одною задною ногою собі на бороду. В тій позициї держав він співачку довший час у воздусї. Розуміє ся, що єї положенє на кріслї не конче було вигідне і безпечне, але она удавала відважну і усьміхала ся до публики, котра надїляла єї і артиста грімкими оплесками.

Ексцентрики і елястичні люди.

Ексцентриками звемо людий, що відбігли від звичайних, котрих поведенє єсть инше як звичайних людий; то нїби диваки, котрі своєю особою, своїм одїнем, своєю бесїдою, ба, кождим своїм рухом відріжняють ся від других і тим викликують лиш сьміхи. Типи таких людий стали ся длятого предметом артистичного наслїдуваня а артисти, що виконують того рода штуку, звуть ся ексцентриками. До сеї штуки належить не лиш сама зручність, але також і відповідне одїнє і ухарактеризованє лиця. За предмет для ексцентриків случать найчастїйше Анґлїйцї і Американцї, позаяк між ними дїйстно бодай чи не найбільше диваків, ексцентричних людий. Такий ексцентрик, перебраний н. пр. за Анґлїйця в довгих кратчастих штанах, в сивім цилїндрі на голові, з рудими пабородами і обголеними вусами а з довгим червоним носом, з сивим плащем на руцї виходить на сцену і вже першим своїм рухом старає ся викликати сьміх. Він сїдає на крісло, але так необачно, що поправдї сїдає поза крісло і паде з цїлої сили на землю, що аж сцена дуднить. До приятности се не належить, але штука штукою. Впавши на землю, сам себе підносить: бере одну ногу руками і ставить на крісло, відтак другу так само а наконець схоплює ся й сїдає. Ексцентрики бувають всїлякого типу: одні височезні і тонкі, другі маленькі а грубі як бочки (артист присїдає і удає малого а обложившись подушками і лахами робить з себе грубого); одні уміють грати на всїляких інструментах, другі удають голоси всїляких зьвірят. Звичайно продукує ся по двох ексцентриків разом а тоді часто гонить один за другим, грають на скрипках в той спосіб, що один другому потягає смичком по скрипцї, і т. д.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 12-го марта 1908.

— **Санкционованє закона.** Є. В. Цїсар санкционував закон ухвалений галицким Соймом в справі побору громадских оплат від алькогольних напитків в Гвіздци (пов. коломийского) і в Залїзцях (пов. брідского).

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит** гр. Андрій Шептицкий вернув з Риму до Львова.

— **З зелїзницї.** Дня 10 с. м. около 10 год. вечером при пересуваню возів на стациї в Ярославі вискочив віз товаровий на в'їздовых зворотницях від сторони Переворска і затамував в'їзд і виїзд поїздів. Поїзди особові ч. 20 і 18 як також поїзд поспішний ч. 1 опізнили ся значно. Пригода ся не потягнула за собою нїяких дальших наслїдків.

— **Сегорічний рух робітників до Прус** прибрав — як телєграфують з Кракова — небувалі доси розміри. До Мисловиць прибуває що день 3 до 4 тисячі людий, Русинів, Мазурів, Словаків з Орави і Спіжа, а навіть Росиян з подальших ґуберний. Так великий рух настав в наслїдок аґітациї нїмецких властителїв більшої посїлости, котрі побоювали ся, що в наслїдок польского бойкоту забракне мазурских робітників. В Мисловицях відбуває ся, можна би сказати, торг на людий: аґенти нїмецкі вибирають найлїпших робітників, а прочі позбавлені фондів вертають домів. Онгди вертало назад пішки через Краків 60 робітників і 40 жінок з Росиї. Ждальнї тутешного уряду посередництва працї переповнені рускими робітниками, мужчинами, женщинами і недолїтками, котрі хотять вже тут забезпечити ся що до узисканя працї. Мазурскі робітники суть в грохи лїпшім положеню, бо з проводирями і проводирками ідуть до постійних місць зарібку.

— Новий монастир Василияньский. Одна з польских ґазет доносить, що ВПреосьв. Митрополит Шептицкий основує в Ярославі монастир оо. Василиян. Скарб войсковий хотів продати касарню в Ярославі, переоблену там з давного монастиря СС. Бенедиктинок, при котрій єсть ще добре удержана церков сьв. Николая, отже ВПр. Митрополит постановив закупити сю касарню і переробити єї на монастир ОО. Василиян.

— Дрібні вісти. Львівский трамвай електричний перевіз в лютім с. р. I кл. на просторі 4 секций 3221 осіб, на 3 секциях 17.457, на 2 секциях 94.395, а на 1 секциї 205.031 осіб. Загалом перевезено I кл. 320.109, II кл. 373.927 разом 694.036 осіб, підчас коли в тім самім часі в 1907 число перевезених осіб виносило лиш 596.090. — Пані Серадска, жена професора університету, зґубила вчера золоту брошу з 5 брилянтами і 4 шафірами. Хто знайде, одержить нагороду. — Один з поліциянтів знайшов вчера на ул. Театральній пачку з 4 живими индиками і зложив єї на поліциї. — Матій Цалий, господар з Рісни польскої, їхав вчера улицею Подлевского так неосторожно, що переїхав служницю Розалію Семчук і сильно єї потовк. — Посол до російскої Думи, селянин Сторчак з Херзонщини виголосив оногди підчас дебати над законом против піяньства довшу бесіду в чисто українській мові. — П. Міністер просьвіти надав прив. женьскому ліцееви СС. Уршулянок в Коломиї на 1908/9 р. право публичности і право відбуваня іспитів зрілости та видаваня державних сьвідоцтв. — Мариян Губіцкий, 20-літний студент медицини в Кракові, зажив через похибку замість порошку на біль голови, стрихніни і мимо скорої помочи помер. — Посол Яцко Остапчук купив більшу посілість Капустинці в збараскім повіті.

— В справі захоронки для міщаньских дітий в Комарні доносять: Добродійне брацтво сьв. о. Николая в Комарні (затверджене епископским ординариятом в Перемишли і ц. к. Намістництвом у Львові), яке поклало собі за ціль помагати бідній талановатій молодіжи в науках в школі, та на сю ціль роздало уже повисше 1000 К запомоги, набуло дім з просторим городом при ул. Роздольскій, де згодом хоче отворити захоронку для міщаньских дітий. Що се захоронка в містечку, злишним розводитись. Дім сей коштує 6000 К. Позаяк братство було в можности покрити ледви трету часть ціни купна, звертаєсь проте з уклінною просьбою до Впв. Родимців, щоби зволили нам ласкаво хочби найменшою жертвою допомочи. З гори уже складаємо Вам глубоку подяку, бо ми певні, що як усе, так і тепер для здійсненя так благородної цїли не відкажете нам своєї помочи. Вдячні були би ми дуже, колиб наші патриотичні Родимці зволили нам служити безпроцентовою позичкою на сплату 10 літ в квоті хочби 50 К. — За брацтво сьв. о. Николая в Комарні: О. В. Петрик голова, Гр. Кос секретар.

— Репертуар руского театру в Бережанах. Саля „Сокола“. Початок точно 7·30 вечером. Білети продає ранше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

В суботу дня 14 марта „Галька“, опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В неділю дня 15 марта „Хата за селом“, циганьска драма в 5 діях зі співами і танцями, переложена з повісти Крашевского.

— Ревізор з Петербурга або дурисьвіт, яких мало. Російский писатель Короленко описує в часописи „Русск. Боґацтво“ історию авантурника Раменьского, котра нагадує звістного „капітана з Кепеніка“ але й показує, що Раменьский о много перевисшив шевця Фойґта. Істория тота представляє ся як слідує:

Минувшого року арештовано в Харбіні якогось Аненьского, в котрого куфрі знайдено цінні папери вартости чотири і пів міліона франків. При арештованю сказав він, що єсть приватним секретарем президента міністрів Столипіна і пожалує ся єму за своє арештованє. Тимчасом доходженя показали, що арештований Аненьский называє ся по правді Раменьский, єсть чоловіком інтеліґентним, котрий говорить кількома мовами, і єсть великим дурисьвітом. Діяльність свою яко дурисьвіт розпочав він в роках 1893 і 1894, коли то їздив яко „ревізор з Петербурга“ і під іменем віцедиректора медициньского департаменту Шевича переводив основну „ревізию“ зелізниць Лосівскої, Севастопольскої, Фастівскої і Владикавкаскої. Опісля ревідував він карантани Чорного моря і їздив на „інспекцию“ по фабриках цукру в полудневій Росиї а наконець нагнав не мало страху і черцям по монастирях чернигівскої і харківскої ґубернії, де представляв ся за помічника старшого прокурора сьв. синода. Зревідувавши так зелізниці, фабрики цукру і монастирі, вибрав ся був Раменьский на Бесарабію на інспекцию войскових стаднин і так умів всюди роздобути собі значнійші суми, натягаючи перепуджених несподіваною інспекцию та ревізию чиновників, котрі на то не були приготовлені. Кілько гроший попропадало з кас при тих ревізиях, сего не годен вже ніхто обчислити. При ревізиях в Бесарабії прибирав собі пан ревізор з Петербурга вже инші назвища як в других ґуберніях.

При кінци 1903 р. арештовано остаточно Раменского і замкнено в арешті в Сімферополи, де він пересидів довший час. Коли єго звідси випущено, пішов він пішки до Мелітополя і там казав собі в двох друкарнях поробити урядові формулярі і блянкети російского товариства взаїмного кредиту. Видуривши відтак від ріжних людий всілякими способами значнійшу суму гроший, перекинув ся насамперед в ґрафа Толстого і представляв ся яко член ґубернскої управи. Прибравши собі опісля всілякі титули, їздив знов на ревізиї, при чім замість готівкою платив квітами, виставленими на згадане повисше товариство кредитове. Сим разом забрав ся Раменский, передовсім до ревізиї волостних управ, при чім забирав значнійші гроші, даючи писарам громадским і війтам значні дарунки „на горівку“.

В кілька місяців опісля виринув Раменский в астраханьскій ґубернії під іменем ґрафа Гендрікова і розповідав, що єго відкомандовано сюди задля закупна кірґіских коний для правительства. „Пан ґраф“ поступав тут з властями після обставин або дуже остро, або був для них дуже прихильний. Одному приставови (урядникови поліцийному) дав н. пр. урльоп на шість місяців а якогось урядника підніс до висшої ранґи. В Астрахані однак зачали вже сумнівати ся о правдивости пана ґрафа, однак директор поліциї не мав відваги зачіпати так високого достойника і відніс ся телеґрафічно до Петербурга. Тимчасом пан ревізор виїхав був знов на ревізию по селах і „ревідував“ де що удало ся. Так заїхав він знов до Сімферополя, де єго арештовано і вислано до Кунґура на поселенє. Раменский утік і звідси і розпочав знов ревізиї сільских урядів в пермскій ґубернії; ревідував навіть уряди лісові і всюди забирав гроші з кас. Аж остаточно в однім селі вятскої ґубернії арештовано пана ревізора а він видячи, що вже не має виходу, хотів собі смерть зробити. До того однак не допущено і тепер віддано єго до дому хорих на умі під обсервацию.

Телеґрами.

Петербург 12 марта. По міністрі Ізвольским промавляв яко одинокий бесідник опозицийний конституцийний демократ Мілюков і висказав велике вдоволенє із заяви міністра для справ заграничних. Мимо того ситуация на всході не оправдує занадто великого оптимізму. Бесідник остерігає перед ним і висказує гадку, що не треба уважати ся занадто безпечним на Далекім всході і через то дати ся наклонити ся до нерозважної політики на Близькім всході. Бесідник хотів відтак обговорювати балканьску політику, але віцепрезидент кн. Волконьский не допустив до того. Відтак ухвалила дума за згодою міністра Ізвольского знизити предкладану платню амбасадора в Токіо з 60.000 на 50.000 рублів, по чім приступлено до дневного порядку.

Петербург 12 марта. „Россія“ доносить, що правительство заняло ся дуже поважно справою як найскоршого здійсненя проекту утвореня холмскої ґубернії. Предложенє в сій справі має бути ще в марті внесене до Думи.

Барцельона 12 марта. Ходить чутка, що вчера о 3 год. над раном недалеко порту настала експльозия, котра однак наробила лиш незначної шкоди материяльної.

Барцельона 12 марта. „El Liberal“ потверджує, що в ночи з 10 на 11 с. м. експльодувала в порті пекольна машина, котру вложено до рури призначеної до робіт канализацийних. В наслідок вибуху рура пукла і наробила шкоди. Заряджено усунене всіх слідів вибуху так, що ціла подія була удержана в тайні. Власти держать ся в сій справі великої резерви і кажуть, що вибух той єсть без значіня.

Льондон 12 марта. „Daily Telegr.“ довідує ся, що відкрите французско-анґлійской вистави, на котре президент Фалієр прибуде до Льондону, послідує з кінцем першого або з початком другого тиждня, місяця мая. Відкритя довершить король. Візита президента буде офіцияльна і потреває кілька днів. Місто Льондон видасть на єго честь пир в Ґільдгаль і вручите єму привітну адресу.

Курс львівский.

Дня 11-го марта 1908.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	572·—	578·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·20	99·90
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	100·30	101·—
4% листи застав. Банку краєв. .	94·80	95·50
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	94·60	95·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	101·—	101·70
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·80	95·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·—	96·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	106·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·—	55·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·75	30·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·—	24·—
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·40	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).